Nr. 41
9 OKTOBER 1965
VERSCHIJNT WEKELIJKS

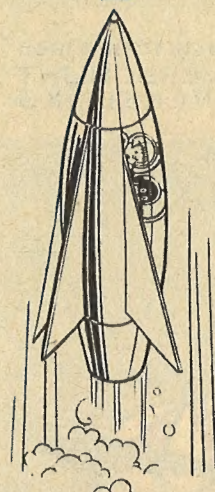
SJORS

van de Rebellenclub

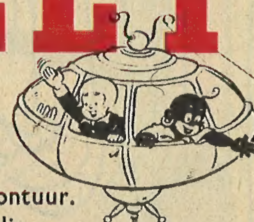
een jaar duurt lang, vooral als je zo'n tijd moet wachten op het **NIEUWE SJORSBOEK** maar nu is het er dan eindelijk

SJORS en SJIMMIE

NAAR DE PINTO PLANEET

Sjors en Sjimmie beleven een duizelingwekkend avontuur. Het zal je gebeuren dat je fijn op de kermis een rondje draait in een raket en dan ineens met een ongelooflijke vaart de ruimte in geschoten wordt. Gelukkig gaat de raket met Sjors en Sjimmie als passagiers niet om de aarde cirkelen, maar vliegt regelrecht naar de nog onbekende Pintoplaneet, waar de twee jongens gastvrij ontvangen worden. Wat ze onderweg en op de Pintoplaneet allemaal meemaken en hoe ze op aarde terugkomen, gaan we niet verklappen. Het is een razend spannend boek. Als je het van je ouders mag kopen, moet je er als de kippen bij zijn. De Sjorsboeken vliegen ieder jaar de deur uit.

een meesterlijk verhaal. honderdvier pagina's prachtige vierkleurendruk. prijs slechts f 1.95!

BUITENLAND 50 CT. EXTRA

Verkrijgbaar bij de plaatselijke bezorger van dit blad. ● Door overschrijving van f 1.95 op giro nr. 9229 t.n.v. de N.V. Uitgeverij De Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: „SJORS en SJIMMIE naar de Pintoplaneet". ● Bij uw boekhandelaar.

● BELGIË 55 F. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, postrekening 8.34.05.

DE GEVAARLIJKE OPDRACHT

HAUTEBRANCHE, DE TOESTAND WORDT MET DE DAG HACHELIJKER. HIER IS EEN RAPPORT VOOR DE KONING. LAAT HET SNEL NAAR VERSAILLES BRENGEN. HET WORDT EEN GEVAARLIJKE TOCHT.

JA, DE ENGELSE MARINE IS WAAKZAAM!

CANADA 1758. IN HET HOOFDKWARTIER VAN MARKIES DE MONTCALM. . .

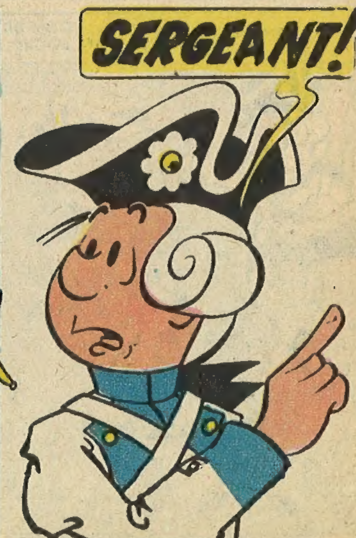

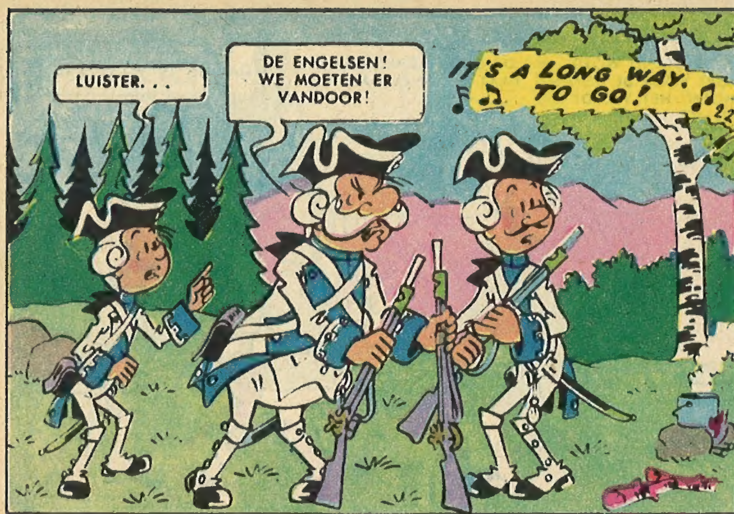

LUISTER. . .
DE ENGELSEN! WE MOETEN ER VANDOOR!
IT'S A LONG WAY TO GO!

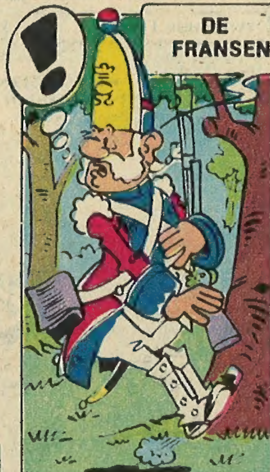

HALT! WIE IS DAAR?

WACHT-WOORD?
SAPPERLOOT, ZEG TOCH IETS!
IK KEN GEEN ENGELS. . .
EH. . PLUMPUDDING!

OKAY!

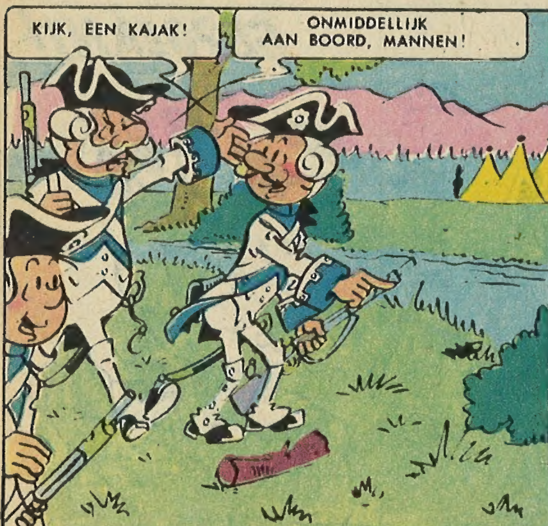

TJONGE, DAT WAS HET GOEIE WOORD!
BRAVO, SOLDAAT!

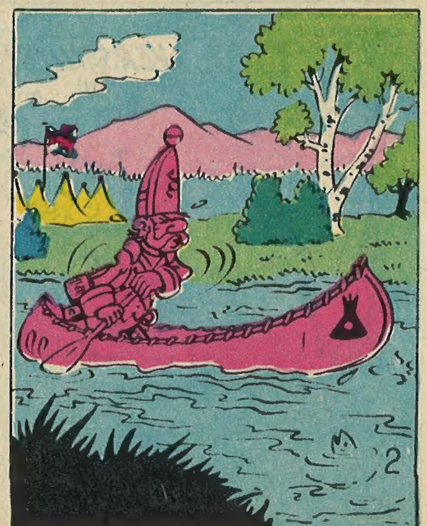

DE FRANSEN!

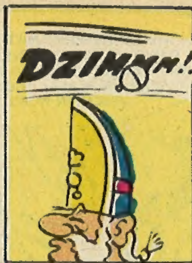

ALLE MENSEN, EEN RIVIER!
EN AAN DE OVERKANT ENGELSEN! . . . DAT IS PECH!

KIJK, EEN KAJAK!
ONMIDDELLIJK AAN BOORD, MANNEN!

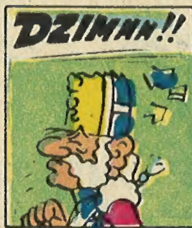

ROEIEN! WE WORDEN GEVOLGD!

IK ZAL HEM RECHTSOMKEERT LATEN MAKEN!

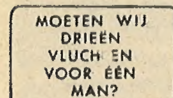

DZIMMM!!

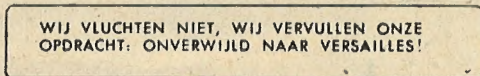

DZINNN!!

DZINNN!!

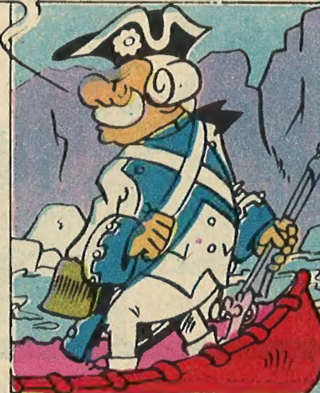

EEN DAPPERE KEREL! DAT MOET GEZEGD WORDEN!

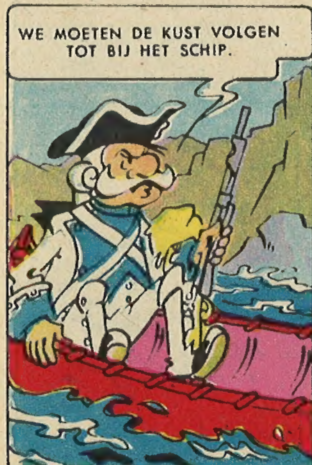

MOETEN WIJ DRIEËN VLUCHTEN VOOR ÉÉN MAN?

WIJ VLUCHTEN NIET, WIJ VERVULLEN ONZE OPDRACHT: ONVERWIJLD NAAR VERSAILLES!

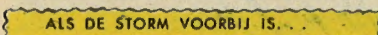

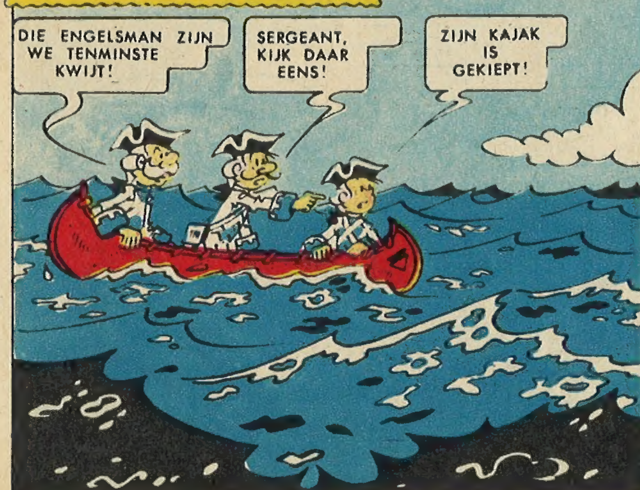

DE ZEE!

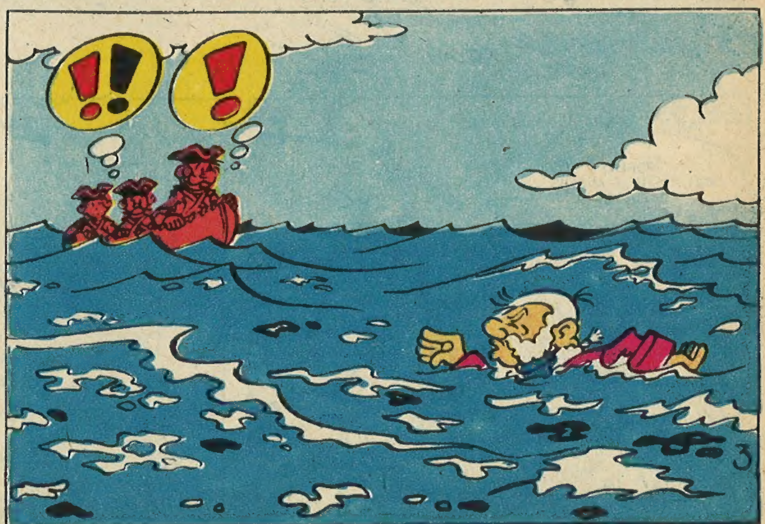

WE MOETEN DE KUST VOLGEN TOT BIJ HET SCHIP.

TJONGE, WE KRIJGEN EEN STORM OP DE KOOP TOE!

ALS DE STORM VOORBIJ IS...

DIE ENGELSMAN ZIJN WE TENMINSTE KWIJT!
SERGEANT, KIJK DAAR EENS!
ZIJN KAJAK IS GEKIEPT!

!!
!

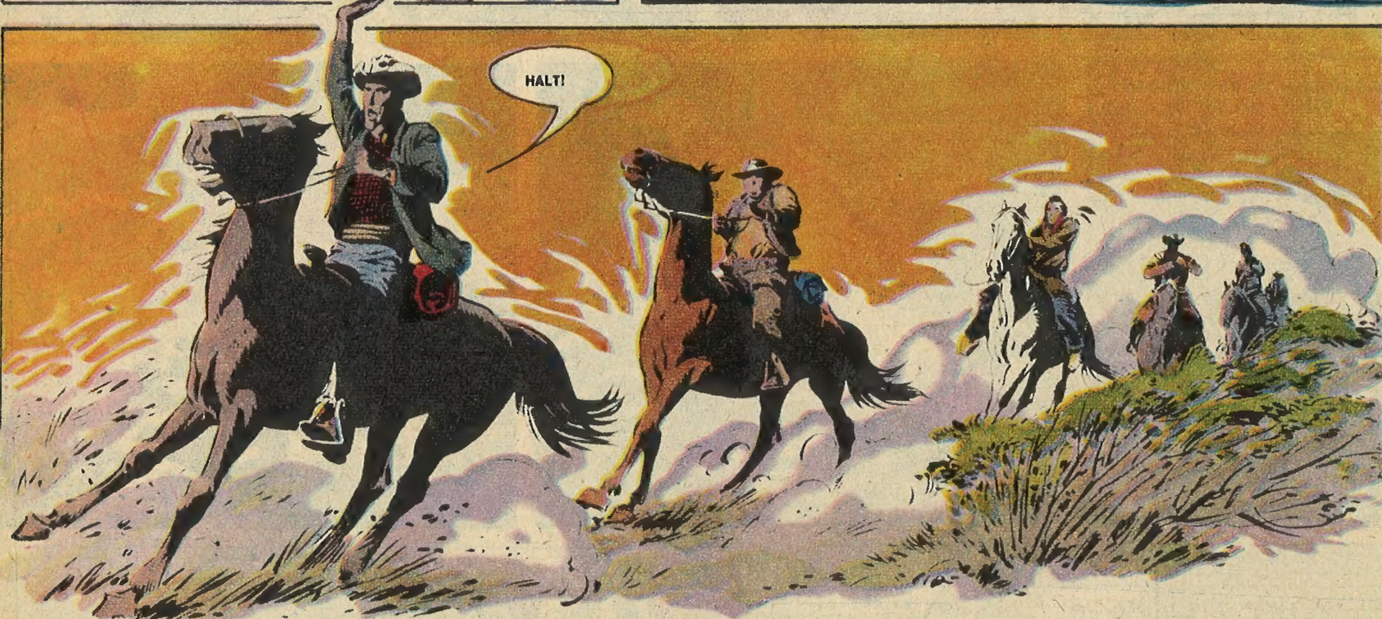

DE ZOON VAN DE BEREJAGER

IK ZAL NOOIT VERGETEN WAT JE VOOR MIJ GEDAAN HEBT!
WOHKADEH HOUDT NIET VAN DE DAKOTA'S. ZE ZIJN WREED. EN IK WIL NIET DAT HET BLOED VAN MIJN RODE EN BLANKE BROEDERS VERGOTEN WORDT!

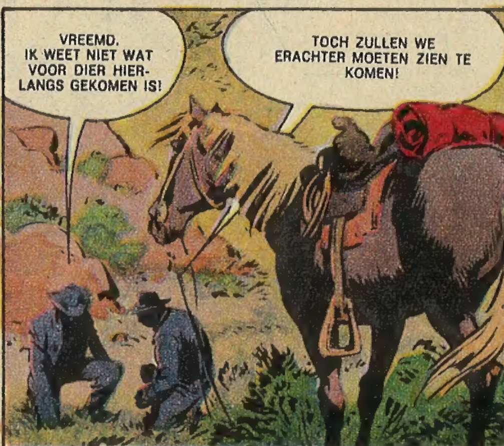

WOHKADEH WACHTTE SLECHTS OP EEN GELEGENHEID OM HEN TE VERLATEN. IK WAS UITGESTUURD ALS VERKENNER, MAAR BEN NAAR UW WIGWAM GEGAAN.

EN ALS DE DAKOTA'S ACHTER JE VERRAAD KOMEN?
ZIJ ZULLEN DENKEN DAT WOHKADEH GEDOOD IS. ZIJ KOMEN NIET ACHTER DE WAARHEID.

ZES DAGEN LANG TREKKEN ONZE VRIENDEN VERDER...

HALT!

WAT IS ER?
SPOREN? WAT DACHT JE ANDERS TE ZULLEN VINDEN?

VREEMD. IK WEET NIET WAT VOOR DIER HIERLANGS GEKOMEN IS!
TOCH ZULLEN WE ERACHTER MOETEN ZIEN TE KOMEN!

DE SPOREN LEIDEN IN DIE RICHTING!

DAVY, BRENG ONZE VRIENDEN NAAR DE VALLEI OM UIT TE RUSTEN. FRANK EN IK VOLGEN HET SPOOR EN VOEGEN ONS LATER WEER BIJ JULLIE.

DE SPOREN LEIDEN NAAR HET JACHTGEBIED VAN DE SHOSHONES...

DE SPOREN VERANDEREN VAN VORM. ZE MOETEN VAN EEN INDIAAN ZIJN.

WE ZITTEN HEM VLAK OP DE HIELEN.

NIETS MEER TE ZIEN. DE MAN IS OPEENS VERDWENEN!

WE MOETEN HEM VINDEN VOOR HIJ ONS VINDT!
HET IS EEN LISTIGE KEREL!

HET SPOOR VAN EEN MOCASSIN! DIE INDIAAN MOET GROOT EN FORS ZIJN. WAAR KAN HIJ ZIJN?

DRAAI U OM, DAN ZULT U HET ZIEN!

RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

Dank zij de moed van Hugo zijn allen ontsnapt uit de grot, waarin smokkelaars hen hadden opgesloten...

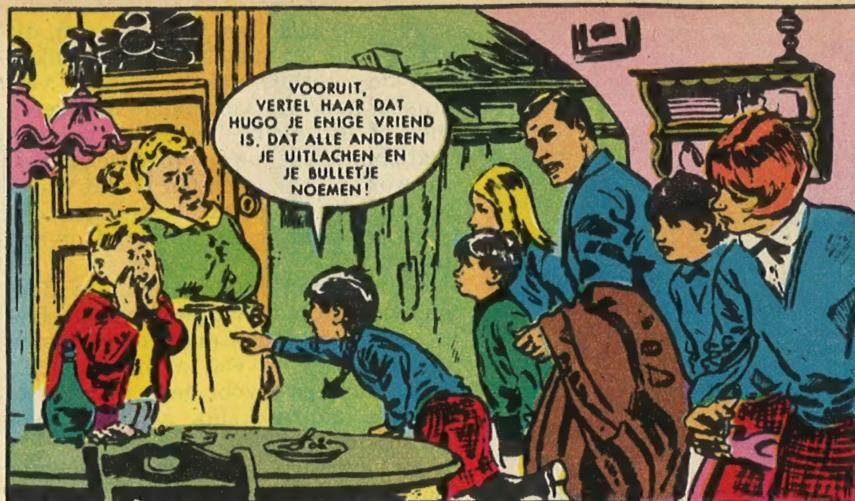

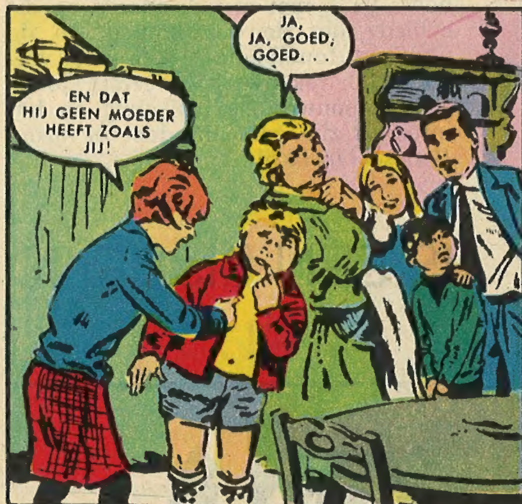

VOORUIT, VERTEL HAAR DAT HUGO JE ENIGE VRIEND IS, DAT ALLE ANDEREN JE UITLACHEN EN JE BULLETJE NOEMEN!

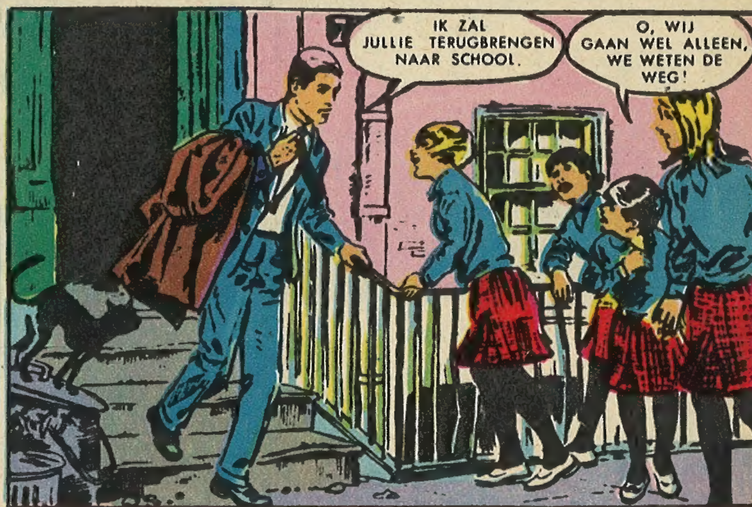

ZEG HAAR DAT HIJ JE NEEMT ZOALS JE BENT!

EN DAT HIJ GEEN MOEDER HEEFT ZOALS JIJ!
JA, JA, GOED, GOED. . .

IK GELOOF DAT IK EEN BEETJE TE SNEL GEOORDEELD HEB. . .
DANK U, MEVROUW!

IK ZAL DEZE JONGEN NAAR HUIS BRENGEN EN ALLES AAN ZIJN MOEDER UITLEGGEN!

WE ZULLEN DE AANKLACHT TEGEN HUGO INTREKKEN.

IK ZAL JULLIE TERUGBRENGEN NAAR SCHOOL.
O, WIJ GAAN WEL ALLEEN, WE WETEN DE WEG!

TOT ZIENS!
TOT ZIENS! IK HOOP DAT JULLIE DIRECTRICE NIET AL TE BOOS IS!

ALS DE ONDERWIJZER HEN VERLATEN HEEFT. . .
WE GAAN NOG NIET NAAR SCHOOL! EERST MOETEN WE LYDIA EN HUGO VINDEN!

WAT EEN GELUK DAT DE ONDERWIJZER NIET HEEFT GEMERKT DAT LYDIA VERDWENEN IS!

Bij het zien van de foto's bij dit artikel zul je misschien terugdenken aan de voorbije vakantietijd of verlangen naar de volgende. We weten niet of dit nieuwe voertuig volgend jaar zomer regelmatig op de weg gezien zal worden, maar een feit is, dat wie er tegen die tijd over kan beschikken, een prettige vakantie tegemoet rijdt in zijn rollend huis.

Een rollend huis, zo kun je deze nieuweling op de weg wel noemen. Het is een soort gulden middenweg tussen een caravan en een autobus en de naam die men ervoor bedacht heeft, is al even aantrekkelijk als de drager ervan: Jollyrolly.

Het ontwerp van dit nieuwe vakantievoertuig komt uit Italië, waar ze nogal vaak met nieuwe ideeën op dit gebied voor de dag komen. In de Lancia-automobielfabrieken is na veel teken- en rekenwerk de eerste Jollyrolly gebouwd. De bekleding en het interieur zijn gemaakt door de firma Boneschi in Turijn.

DE JOLLYROLLY IS EEN RIJDEND HUIS

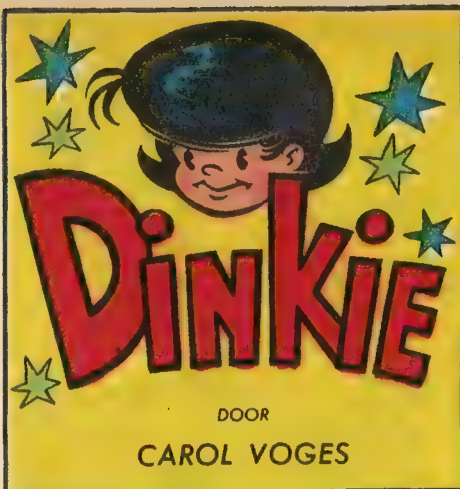

De Jollyrolly lijkt op een caravan, maar hij heeft het voordeel, dat motor en cabine eraan vastgebouwd zijn. Dit maakt het voor de bestuurder heel wat prettiger dan het rijden met een aparte caravan, gekoppeld achter de auto, die altijd extra-aandacht eist en nogal eens gevaar oplevert op moeilijk begaanbaar terrein. De Jollyrolly is uitgerust met een 1488-cc-motor Lancia-Flavia.

Onmiddellijk achter de cabine begint het woongedeelte, bestaande uit een kamer met kookhoek, en daarachter zijn de slaapgelegenheden. Ook de zitbanken in de kamer kunnen als bed gebruikt worden, zodat er een flink aantal slapers ondergebracht kan worden. De Jollyrolly is van alle moderne gemakken voorzien en heeft zelfs een airconditioningsysteem aan boord, zodat de temperatuur ook in zeer warme gebieden aangenaam blijft.

Natuurlijk is deze combinatie tamelijk duur in de aanschaf. De kosten van het voertuig, compleet met alle moderne snufjes, bedragen vier miljoen Italiaanse lire of 6500 dollar.

Onze foto's tonen de Jollyrolly van buiten en van binnen, waarbij we een doorkijkje hebben vanuit het woongedeelte naar voren.

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

HIEP HIEP HOERA!
DE KOFFER IS GEVONDEN! JIPPIE! DE KOFFER IS WEER TERUG!

STIL EENS, KAPITEIN! IK HOOR IEMAND ROEPEN! HET IS DINKIE... ZOU ZE WAT HEBBEN?...

ALS JE HET MIJ VRAAGT, HEEFT ZE DE KOFFER VAN PROFESSOR PIECKER GEVONDEN! DAT MOET IK ZIEN! HET IS NIET TE GELOVEN! RENNEN, KAPITEIN!
HIEP HIEP HOERAAAA HIEP HIE

EVEN LATER...
HET PAARD VAN OLD JOE STOND HIER IN DE STAL. HET BRAVE BEEST ZAG DIE BERG HOOI LIGGEN EN BEGON ER OPGEWEKT VAN TE KNABBELEN. NOU, U KUNT WEL RADEN WAT ER TOEN TE VOORSCHIJN KWAM! DE RODE KOFFER VAN DE PROF! ALSTUBLIEFT, KIJK MAAR EENS!
EN DAT PAARD HEEFT JE ZOGEZEGD GEROEPEN! WAT KNAP, ZEG!
BRRRR HINNIK!

DAT WE HIER NU DE KOFFER GEVONDEN HEBBEN IS WEL HET DUIDELIJKSTE BEWIJS DAT DE TWEE BOEVEN DIE WE GEGREPEN HEBBEN, DE DIEVEN ZIJN. DAAR KRIJG JE GEEN SPELD TUSSEN. DE KOFFER IS TERUG EN DE DIEVEN ZIJN GEPAKT.

PRECIES! EN NU MOETEN WE DIE KERELS HET VUUR EENS FLINK NA AAN DE SCHENEN LEGGEN. DAN KOMEN WE OOK WEL AAN DE WEET WAAR DON GALVANOZ WOONT. OP DE DUUR ZULLEN ZE WEL PRATEN!
DAT IS WAAR OOK! DON GALVANOZ! DAAR MOET DE KOFFER UITEINDELIJK NAAR TOE!

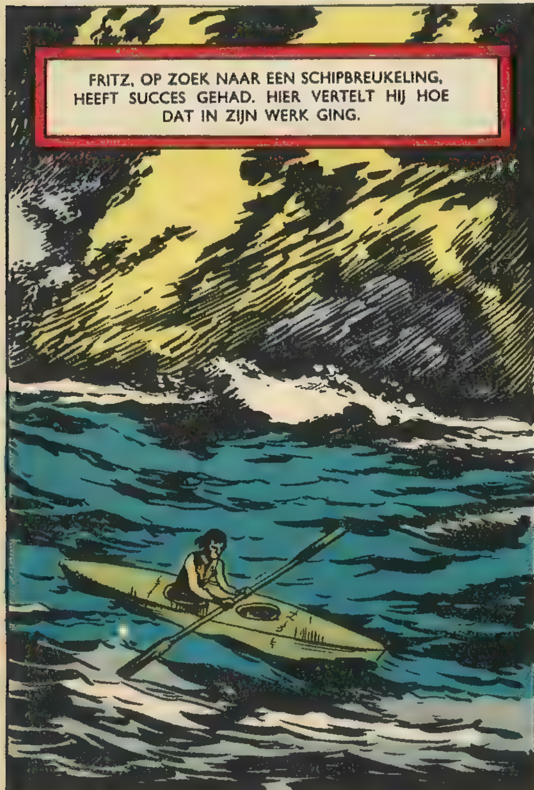
WACHT MAAR EVEN. HET ADRES VAN DON GALVANOZ ZAL IK WEL EENS EVEN BIJ DIE SCHAVUITEN GAAN LOSPEUTEREN!

MET VEEL GROTE WOORDEN EN DREIGEMENTEN SLAAGT DE KAPITEIN ERIN HET ADRES VAN DON GALVANOZ TE WETEN TE KOMEN. DE SCHURKEN HEBBEN ER GENOEG VAN OM NOG LANGER IN DE GRIJPER VAN DE KRAAN TE BENGELEN. ZE WORDEN STEVIG GEBONDEN EN TEGEN DE OCHTEND GAAN ZE ALLEN OP WEG.
NIET TE HARD RIJDEN, KAPITEIN! DAT PAARD HEEFT AL GENOEG TE VERDUREN GEHAD!

DE SCHIPBREUKELINGEN

TOEN ZE DICHTERBIJ KWAMEN, ZAG IK DAT HET ORANG-OETANS WAREN. IK VOELDE ME NIET ERG OP MIJN GEMAK, SCHOOT MIJN GEWEER AF EN GELUKKIG VLOOG DE HELE TROEP HET BOS IN!

HAASTIG GREEP IK MIJN GEBRADEN VOGEL, SPRONG IN MIJN KAJAK EN ZETTE MIJN TOCHT VOORT.

NA VOOR DE REST VAN DE DAG TEVERGEEFS NAAR EEN ROKENDE ROTS GEZOCHT TE HEBBEN INSTALLEERDE IK MIJ VOOR DE NACHT IN EEN SPELONK VAN DE ROTSACHTIGE KUST.

TOEN IK NOG MAAR NAUWELIJKS SLIEP, WERD IK GEWEKT DOOR GEFLADDER EN IK ZAG TIENTALLEN AFZICHTELIJKE WEZENS OM MIJ HEEN VLIEGEN.

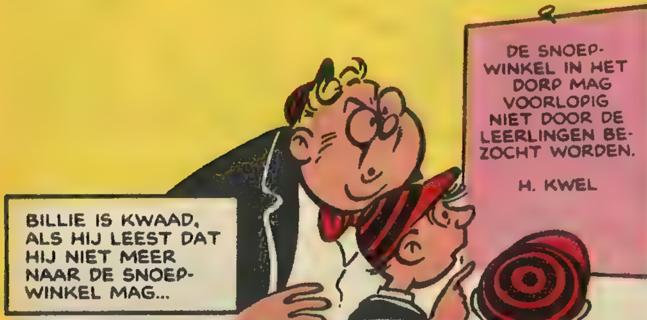

IN HET SCHEMERDONKER ZAG IK DAT HET VAMPIERS WAREN, VLEERMUIZEN, DIE, NAAR MEN ZEGT, MENSEN BLOED AFZUIGEN. IK SCHOOT EEN PAAR KEER MIJN GEWEER AF, MET HET GEVOLG DAT ZE IJLINGS VLUCHTTEN, MAAR ERG RUSTIG SLIEP IK DIE NACHT TOCH NIET MEER.

VOOR DAG EN DAUW ZAT IK AL WEER IN MIJN KAJAK. DE KUST WERD VLAKKER EN DOOR NIEUWSGIERIGHEID GEDREVEN PEDDELDE IK EEN RIVIERTJE OP.

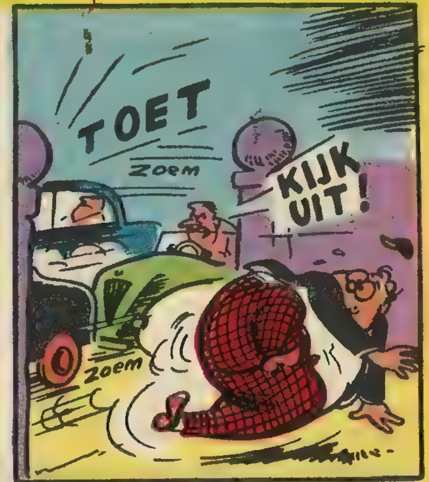

BEHALVE OLIFANTEN ZAG IK SCHITTERENDE EXOTISCHE VOGELS EN GING AAN WAL OM ER EEN TE VANGEN, MAAR VOORDAT IK ER EEN ONDER SCHOT KREEG, SLOOP UIT EEN BOSJE EEN TIJGER NADERBIJ.

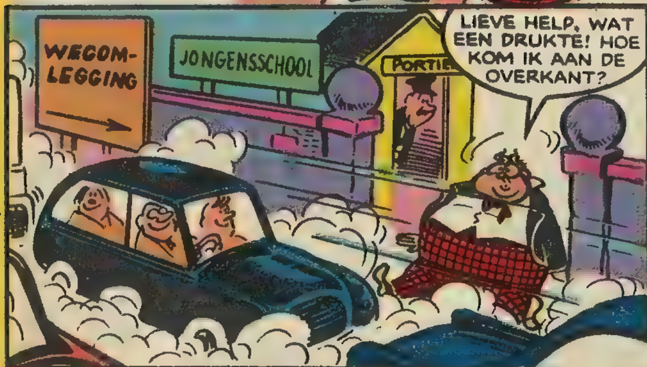
Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

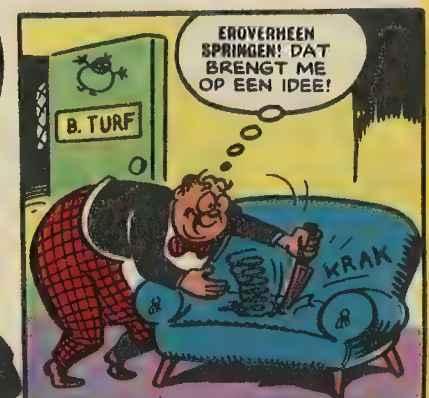

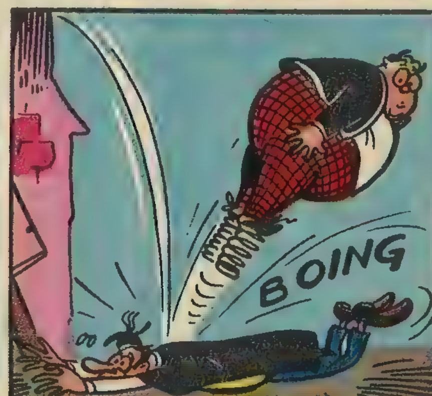

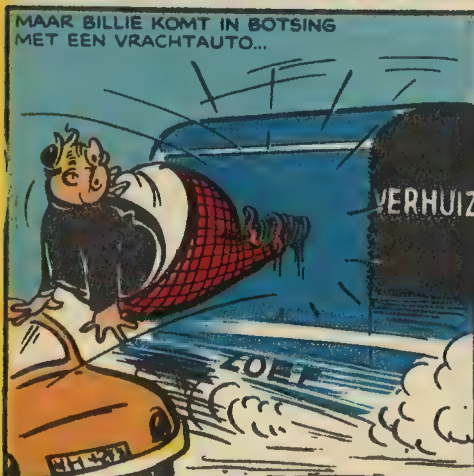

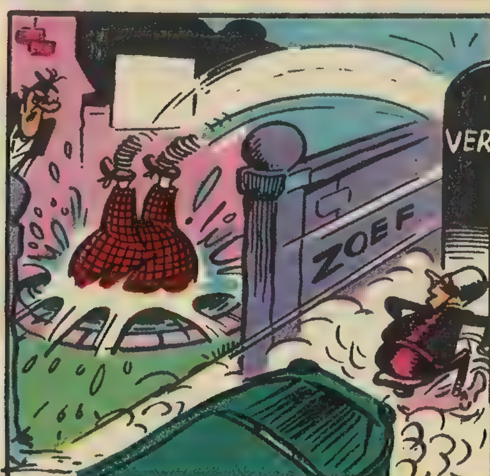

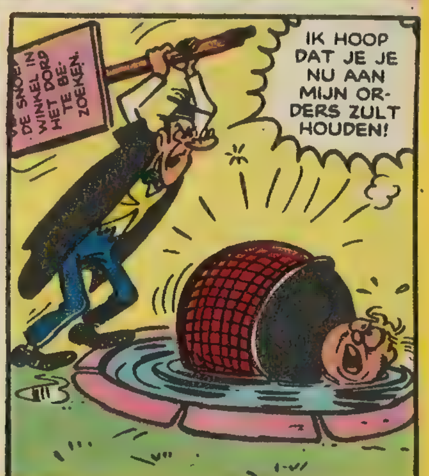

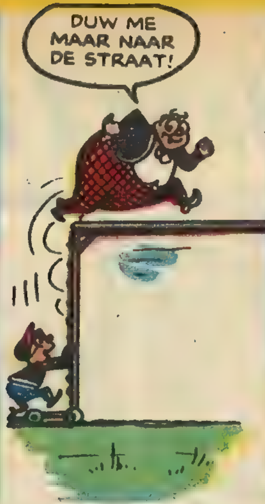

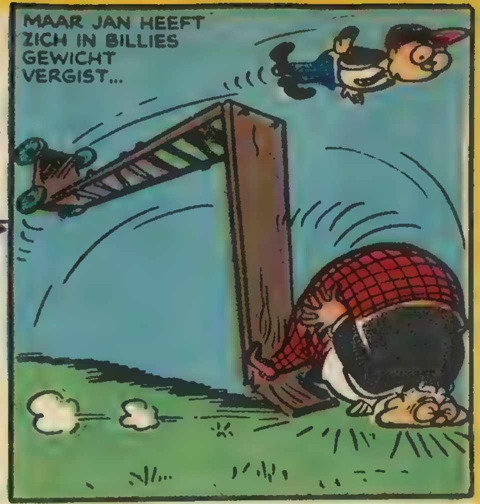

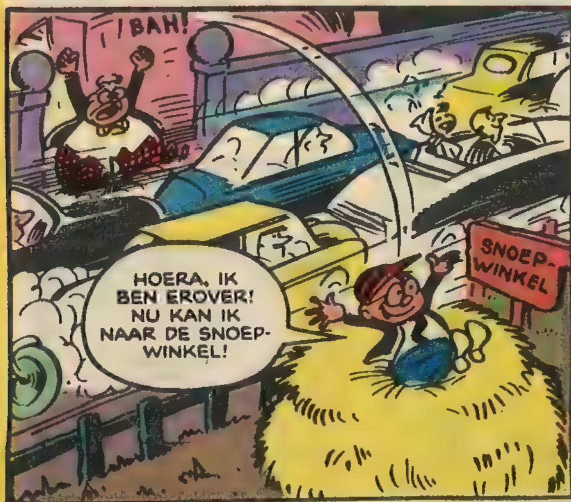

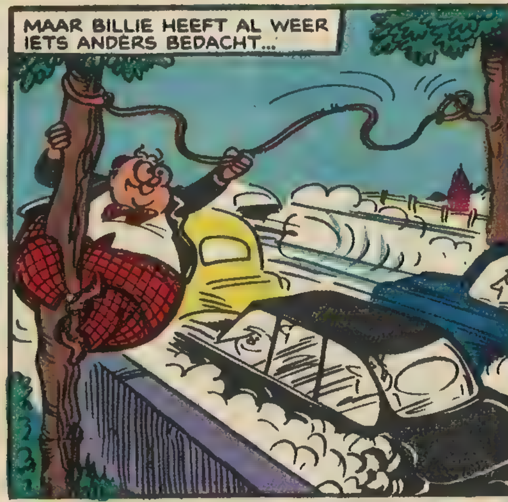

DAN KRIJGT BILLIE WEER EEN IDEE...
VOORUIT, JAN, MAAK METEEN EEN BRUG VOOR ME, ZODAT IK KAN OVERSTEKEN!
HOBBY-ZAAL

EN ZO...
JE KLIMT HIER NAAR BOVEN, LOOPT OVER DE WEG HEEN EN SPRINGT GINDS NAAR BENEDEN. GESNAPT?
OKEE!

DUW ME MAAR NAAR DE STRAAT!

MAAR JAN HEEFT ZICH IN BILLIES GEWICHT VERGIST...

BAH!
HOERA, IK BEN EROVER! NU KAN IK NAAR DE SNOEP-WINKEL!
SNOEP-WINKEL

MAAR BILLIE HEEFT AL WEER IETS ANDERS BEDACHT...

MOOI ZO, IK BEN AL HALVER-WEGE!

KNAP

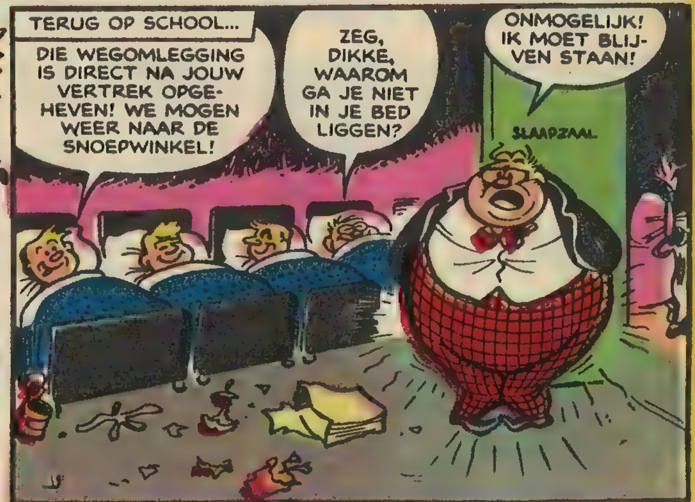

HELP!
STOP!
KNOR!
KNOR!

EN ALS DE AUTO STOPT...
KIJKDAM
JONGENSSCHOOL 100 KM
WAT DOET HIJ DAAR?
ZEKER EEN VARKENS-DIEF!

LATER...
CEL
IK HEB HIER EEN VER-DACHT INDIVIDU, DAT BEWEERT LEERLING VAN UW SCHOOL TE ZIJN!
IK KOM DIRECT NAAR U TOE!

BILLIE!! STAP ONMIDDELLIJK IN! DAN GAAN WE TERUG NAAR SCHOOL!
POLITIE
KIJKDAM
STOKKEN

EN ONDER-WEG ZAL IK JE MORES LEREN!
PATS
PATS
PATS
HELP!

TERUG OP SCHOOL...
DIE WEGOMLEGGING IS DIRECT NA JOUW VERTREK OPGE-HEVEN! WE MOGEN WEER NAAR DE SNOEPWINKEL!
ZEG, DIKKE, WAAROM GA JE NIET IN JE BED LIGGEN?
ONMOGELIJK! IK MOET BLIJ-VEN STAAN!
SLAAPZAAL

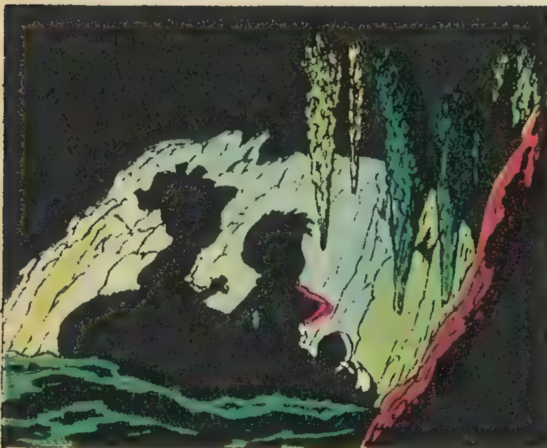

Avontuur in de

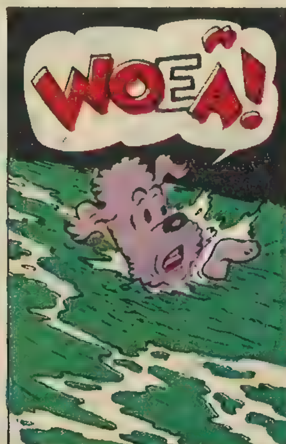

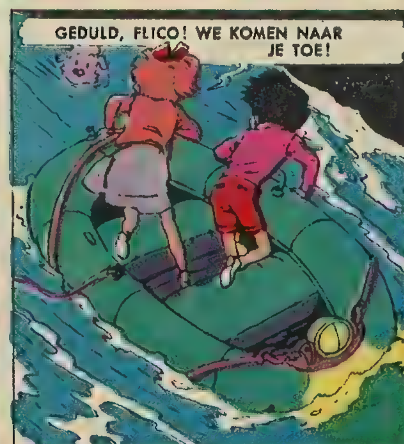

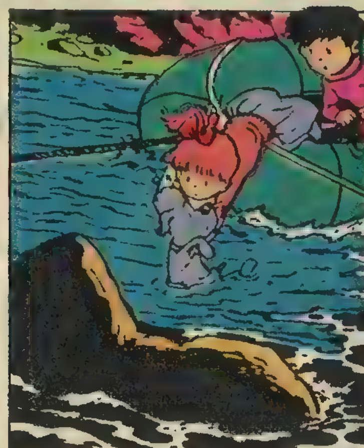

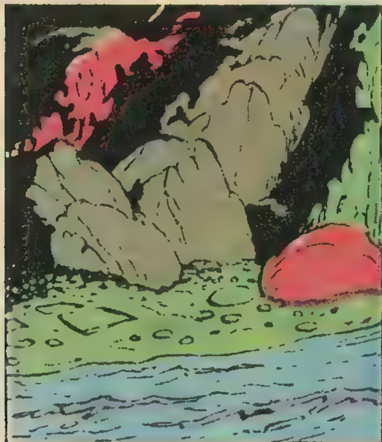

PYRENEEËN

Tom en Tanja volgen de loop van een onderaards riviertje. .

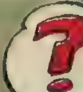

EN EVEN LATER. . .

TIGER JOE en

Door zijn onvoorzichtigheid alarmeert Slokje de boeven in de verboden berg...

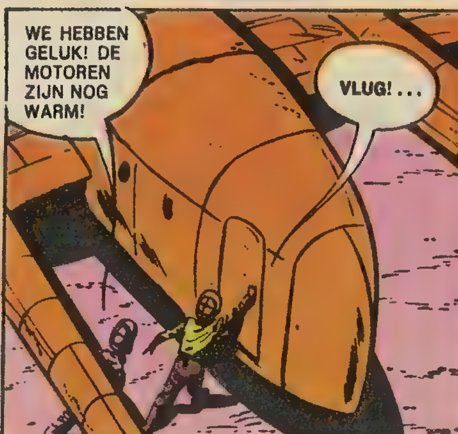

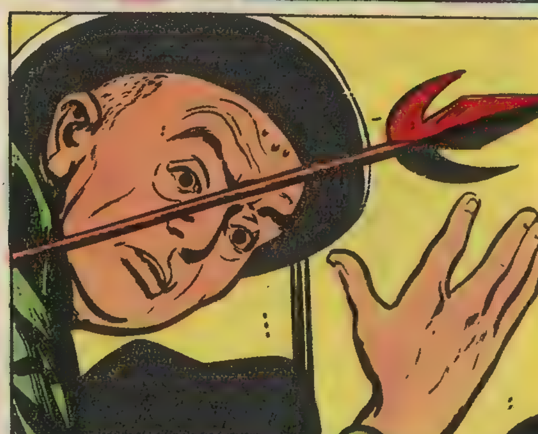

de verboden berg

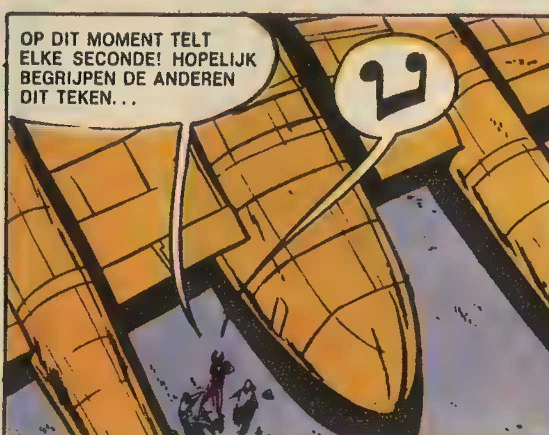

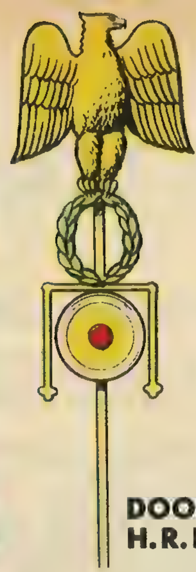

Korte inhoud: Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, worden op een Romeins schip naar Rome gebracht. Onderweg sterft de kapitein van het schip, die beloofd had hun de vrijheid te zullen hergeven. In Rome worden de jongens op de slavenmarkt verkocht. Bryn wordt gekocht door een patriciër, Decimus Sempronius Maximus, die hem bestemt voor zijn kleinzoon Gajus. Bryn ontmoet in de stad Eddi, die eerst bij de voddenkoopman Servius Calvus en daarna bij een aannemer in dienst is. Later trekt Bryn met Gajus uit Rome weg. Ze raken bij een gevecht betrokken en Bryn wordt door Eddi, die vrijgekomen is, gered. In Zuid-Italië ontmoeten ze de koopman Kalitas, met wie ze naar Alexandrië gaan. Vandaar aanvaarden ze de thuisreis naar Brittannië, waar ze door een misverstand worden gevangengenomen en opgesloten.

25

ONDER DE ADELAAR

DOOR H. R. POTTER

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

„Brigantië? We kunnen ons daar beter geen moeilijkheden op de hals halen, zeker niet in deze tijd. Die streek is nu net een beetje tot rust gekomen en de legioenen trekken verder naar het noorden. Wanneer is die arrestatie gebeurd?"

„Ongeveer een jaar geleden."

„Zo lang geleden al? Dan is het wat anders. Dan zal die hoofdman ondertussen wel gekalmeerd zijn. Toen de jongen niet terugkwam, heeft hij vermoedelijk gedacht dat deze door een vijandelijke stam was gegrepen. Ik zou me er maar geen zorgen over maken. Dergelijke kwesties lossen zich vanzelf op."

„Ja, maar de moeilijkheid is dat de jongens hier terug zijn. En het zal niet lang duren, vrees ik, voordat tientallen mensen van hun wederwaardigheden op de hoogte zijn."

„Zijn ze hier? In Brittannië?"

„Ja. Hoe ze het precies hebben klaargespeeld, is een verhaal dat nu niet ter zake doet. Hoofdzaak is dat ik hen zelf heb gezien. Ze hebben me alles verteld."

De generaal zat een tijdlang in gepeins verzonken in de vlammen te staren, zonder een woord te spreken. Tenslotte hernam de prefect: „Ik heb zo'n gevoel dat deze geschiedenis ons in het noorden duur kan komen te staan. We weten allemaal hoe een rollend steentje een lawine kan veroorzaken. Al is het dan al lang geleden dat een van onze landgenoten die stommiteit heeft uitgehaald, mijns inziens is het maar beter het zo gauw mogelijk weer goed te maken. Anders krijgen we het verwijt naar ons hoofd geslingerd dat de stammen niet op ons woord kunnen bouwen."

„Vertel me eens wat je zoal van deze zaak weet," zei Agricola.

De prefect leunde achterover in zijn stoel en nam een flinke teug wijn. „Het begon zo," antwoordde hij vervolgens. En daarna deed hij zijn vriend getrouw verslag van hetgeen hij had vernomen van Aulus en van de beide jongens. Toen hij zijn relaas had gedaan, begon de generaal te lachen.

„Bij Jupiter! Dat zijn geen katjes om zonder handschoenen aan te pakken. Hadden we maar wat meer van die knapen in onze legioenen."

„Daar heb je gelijk aan," beaamde de prefect. „Maar het jammerlijke is dat ze eerder geneigd zijn tegen ons te vechten dan met ons. En wat is daartegen te doen? Ik moet bekennen dat ik het antwoord op deze vraag schuldig moet blijven."

„Wat ik misschien kan doen," overwoog de generaal, „is zorgen dat het grondgebied van de stam enigszins wordt vergroot. Daartoe hoef ik niets anders te doen dan een strook bos te laten afbranden. Zo iets is altijd een geschikt middeltje om de mensen op

„Elk twintig zweepslagen," besliste hij. „Ze zullen naar de tinmijnen worden gestuurd zodra er een geschikte gelegenheid is."

je hand te krijgen, zie je. Bovendien kan ik de vader van die jongen een stuk omheind land geven en een paar trekossen op de koop toe. Zoals je weet, zijn we bezig de mensen hier de eerste beginselen van de landbouw bij te brengen en ze bijvoorbeeld te leren hoe ze koren moeten verbouwen. Welnu, dat land van de hoofdman zouden we mooi kunnen gebruiken als een soort proefboerderij. De leden van de stam zouden er het nodige kunnen opsteken en zelf zou hij de opbrengst mogen houden. Ik heb zo'n idee dat de man daar volkomen tevreden mee zal zijn. Tussen twee haakjes: waar zitten die jongens eigenlijk?"

„Op het ogenblik zijn ze aan het werk op het schip waarmee ze hierheen zijn gekomen. Ze helpen bij het lossen van de lading, die een vertegenwoordiger van de eigenaar hier gaat verkopen."

„Mooi. Ik ga tegen het eind van de week naar het noorden. Zorg jij nu dat ze zolang hier blijven. Ik zal opdracht geven dat ze met een bataljon mee kunnen komen dat drie dagen na mijn vertrek uit Londinium op mars gaat. Je kunt erop rekenen dat ze tijdens die tocht in de watten worden gelegd als vergoeding voor de narigheid die ze door de schuld van een der onzen hebben ondervonden. Zou dit, alles bij elkaar, geen prachtoplossing zijn?"

„Inderdaad. Op die manier heeft niemand iets te klagen," antwoordde de prefect opgelucht.

De volgende morgen gaf hij opdracht aan zijn ondergeschikten om dagelijks een nauwkeurig rapport op te stellen over de vorderingen die Aulus maakte bij het verkopen van zijn katoentjes en sieraden. Tot zijn niet geringe schrik kwam hij daarbij tot de ontdekking dat de jongens zoek waren. Hij sloeg onmiddellijk alarm en in minder dan geen tijd waren er een paar afdelingen soldaten op stap om de hele stad als het ware uit te kammen. Alle wijken en vooral het Britse kwartier werden doorzocht, evenals de omliggende dorpen, maar niemand kwam op de gedachte het onderzoek ook tot de militaire barakken uit te strekken. Aan het eind van de tweede dag werd er gerapporteerd dat de jongens onvindbaar bleven, zodat moest worden aangenomen dat zij waren vermoord of verongelukt. De prefect gaf dit nieuws door aan zijn vriend, de generaal, en aan Aulus. Daarna probeerde hij zich de zaak uit het hoofd te zetten.

Met dat al zaten de jongens zonder enig uitzicht op een betere behandeling nog altijd opgesloten in hun cel. De commandant van de Romeinen profiteerde van het mooie weer en bracht de ene dag na de andere in de bossen door, waar hij met enkele vrienden op jacht was gegaan. Er was al een halve week verstreken toen het weer eindelijk omsloeg en zich boven de Britse zuidkust dikke wolkenmassa's samenpakten, waaruit tegen de avond een druilerige regen begon te vallen.

Met tegenzin keerde de commandant naar zijn dagelijkse plichten terug, nam het bevel weer over van een van zijn ondergeschikten en zag zich in de loop van de volgende morgen gedwongen zich te verdiepen in de geschiedenis van de beide gevangenen. Hij las het rapport dat door een klerk was opgemaakt en smeet het tablet waarop dit was neergeschreven, met een minachtend gebaar op tafel neer.

„Wat zijn het hier toch ook domkoppen," gromde hij. „De zaak is zo klaar als een klontje. Die knapen zijn in de stad gearresteerd. Welnu, dan moet de gewone rechter het geval toch zeker behandelen?"

„De arrestanten behoren tot de bezittingen van het leger," bracht de klerk vlug in het midden. „Ze staan te boek als slaven die aan het legioen zijn toegewezen. Ze zijn destijds opgepakt aan de grens van de streek der Briganten. Dat was al voordat we hier

onze tenten opsloegen. Ze zijn ontsnapt voordat ze konden worden verkocht. Nu ze opnieuw zijn gegrepen, kan het leger weer als vanouds over hen beschikken."

De commandant wees op het kleitablet. ,,Ik lees hier dat ze meer dan een jaar op vrije voeten zijn geweest." Hij nam het tablet op en overhandigde het aan een jongere officier. Deze las het na en knikte bevestigend. ,,Inderdaad," zei hij. ,,Ze zijn meer dan een jaar op vrije voeten geweest. Dan hebben ze er recht op vrij te blijven, zou ik zeggen."

De klerk schudde glimlachend het hoofd. ,,Het spijt me zeer," hernam hij, ,,maar de heren hebben het mis. De vrijlatingswet is in dit geval niet van toepassing. Ze zijn eigendom van het legioen en ze zijn niet als slaven verkocht. Wat er de afgelopen maanden ook met hen mag zijn gebeurd, het gaat. . ."

,,Goed," viel de commandant hem nors in de rede, ,,breng ze maar hier."

De jongens werden binnengeleid in tegenwoordigheid van Sextus, die getuigde dat hij hen in een vijandelijk dorp had gevangengenomen, dat ze tijdens het transport waren ontsnapt en dat hij hen bij toeval weer op het spoor was gekomen. Daarna kregen de jongens het woord, maar het lag er dik bovenop dat de commandant nauwelijks luisterde naar wat zij tot hun verdediging aanvoerden. Ze waren nog niet eens uitgesproken, toen hij zijn vonnis al klaar had.

,,Elk twintig zweepslagen," besliste hij. ,,Ze zullen naar de tinmijnen worden gestuurd zodra er een geschikte gelegenheid is. Ondertussen mogen ze niet aan het werk worden gezet in het kamp, om te voorkomen dat ze opnieuw de benen nemen. Let erop dat ze streng worden bewaakt."

Toen ze ongeveer een uur later weer in hun cel waren, richtte Eddi zich op en keek zijn vriend recht in de ogen. ,,Bryn," fluisterde hij, ,,ben jij van plan om de hoop op de vrijheid op te geven en weer slaaf te worden?"

,,Nee!" schreeuwde Bryn het bijna uit. ,,Dat nooit!"

,,Ssst!" waarschuwde Eddi. ,,Praat een beetje zachter, anders hoort de bewaker ons nog." Na een ogenblik van stilte ging hij voort: ,,Als we proberen te ontsnappen en het gelukt ons niet, dan weet je zeker wel wat ons ditmaal te wachten staat?"

Bryn knikte langzaam. ,,Ja, dat weet ik maar al te goed," zei hij zacht. ,,Maar zelfs dat zou nog niet zo erg zijn als slavernij."

Eddi boog zich naar zijn vriend toe. ,,Mooi zo," hernam hij. ,,Je moet namelijk weten dat ik een plannetje bedacht heb. Het ziet er op het eerste gehoor wel niet zo aanlokkelijk uit, maar het is het enige waar ik op ben gekomen en we hebben trouwens niet veel bedenktijd. Morgen is het te laat, want dan krijgen we die verdraaide banden weer om onze hals. Maar vanavond tegen de schemering, als de

..sprong hij achteruit, greep een houten etensnap die onder zijn bereik lag en gaf de man hiermee een harde klap.

poorten opengaan om de wagens met levensmiddelen binnen te laten, hebben de wachtposten het nogal druk. Luister. . ." Terwijl de jongens bijna met de neuzen tegen elkaar zaten, legde Eddi zijn plan uit. Nu en dan knikte Bryn, ten teken dat hij het begreep, en de blos die over zijn wangen trok, bewees hoezeer het hem opwond.

Gedurende de rest van de middag hadden de jongens elkaar weinig meer te vertellen. Ze waren elk met hun eigen gedachten bezig. Bryn kwam telkens weer overeind om zenuwachtig een paar passen heen en weer te lopen, maar Eddi bleef er rustig bij zitten, alsof het in elkaar zetten van ontsnappingsplannen tot zijn dagelijkse werkzaamheden behoorde. Toen ze eindelijk hoorden dat de zware grendels voor de poorten van het kamp werden weggeschoven en het geroezemoes op de binnenplaats aantoonde dat er een plotselinge bedrijvigheid heerste, strekte Eddi zich languit op de vloer van de cel uit. Hij huiverde toen hij met zijn rug de koude stenen aanraakte, maar hij vouwde zelfverzekerd zijn handen over zijn borst en fluisterde: „Nu!"

Het hart klopte Bryn in de keel toen hij volgens afspraak begon te schreeuwen als een mager varken, terwijl hij uit alle macht met zijn vuisten op de zware celdeur beukte. Eerst leek het erop dat niemand hem zou horen. Tenslotte begon hij te gillen zo hard hij kon. Na een paar minuten, die hem een eeuwigheid toeschenen, hoorde hij op de gang iemand naderen en even later verscheen het oog van een der bewakers voor het kijkgaatje ter hoogte van Bryns schouders. „Wat is dat hier voor een verschrikkelijke herrie?" vroeg de man woedend.

„Hij is dood, hij is dood," huilde Bryn klaaglijk.

„Ga eens aan de kant staan," gromde de bewaker. „Ik kan niet dwars door je heen kijken."

Bryn deed een stap opzij en wreef onophoudelijk de tranen uit zijn ogen en de soldaat zag Eddi op de grond liggen. Hij bromde iets in zijn baard, schoof daarna de grendels voor de deur weg, trok deze open en kwam de cel binnen. Met een handbeweging beduidde hij Bryn dat deze zo ver mogelijk achteruit moest gaan, zodat hij de jongen in het oog kon houden. Toen Bryn hieraan gevolg had gegeven, boog hij zich over Eddi heen om hem te onderzoeken. Hij maakte een vinger nat en legde deze op Eddi's lippen, maar de jongen hield zijn adem in. „Hm!" bromde de soldaat en ging, nadat hij nogmaals een blik op Bryn had geworpen, op zijn knieën liggen om te luisteren of Eddi's hart nog klopte.

Op dit ogenblik had de „dode" gewacht. Bliksemsnel kwam hij in beweging. Zijn handen omklemden de keel van de bewaker. Bryn kwam met een snoeksprong uit zijn schuilhoek te voorschijn, sprong de soldaat op de rug, trok diens armen naar achteren en hield ze in een vaste greep, zodat de bewaker geen vin meer kon verroeren. Hij zag dat Eddi zijn nagels diep in de nek van de Romein had gedrukt en dat hij zijn duimen met zo'n kracht tegen diens luchtpijp duwde, dat hij begon te zweten van inspanning, maar zelfs op deze manier konden ze hun slachtoffer nog maar nauwelijks in bedwang houden. Het leek wel alsof de man zo sterk was als een beer. Bryn moest al zijn krachten inspannen om de behaarde, gespierde armen vast te houden en hij zag aan de gezichtsuitdrukking van zijn vriend dat ook deze langzamerhand aan het eind van zijn krachten raakte. Hij besloot alles op alles te zetten. Nadat hij een van de armen van de bewaker op een geniepige manier met een ruk had omgedraaid, sprong hij achteruit, greep de houten etensnap die onder zijn bereik lag en gaf de man hiermee een harde klap achter zijn oren. Als bij toverslag was het verzet gebroken. De wanhopig worstelende man zakte opeens in elkaar, zodat Bryn zijn vriend, die over heel zijn lichaam beefde, onder diens zware lichaam vandaan kon trekken. Ofschoon ze geen minuut te verliezen hadden, leunden ze beiden een ogenblik happend naar adem tegen de muur.

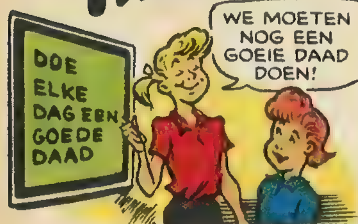
Daarna stapten ze hun cel uit, sloten de deur achter zich en schoven zorgvuldig de grendels er weer voor. Ze slopen voorzichtig, stap voor stap, op hun tenen de gang in. De deur naar de binnenplaats stond wijd open, maar om deze te bereiken moesten ze eerst een keuken voorbij en even verder, aan de andere kant van de gang, de deur van het wachtlokaal. Op de drempel van de keukendeur stond een stapel lege manden. Eddi waagde zich tot vlak bij de deurpost en toen hij om de hoek kon gluren en zag dat de kok met de rug naar hem toe stond, greep hij snel de beide bovenste manden en ging ermee naar zijn vriend terug.

„Hier heb jij er ook een," fluisterde hij. „Zet hem op je schouder, zodat niemand je gezicht kan zien als we het wachtlokaal passeren. Ik hoop dat ze erin trappen en denken dat we bij de wagens met levensmiddelen horen."

Het trucje gelukte en even later stonden ze op de binnenplaats, waar allerlei voerlui en een aantal soldaten druk aan het werk waren met het lossen van de wagens met groente en vlees. Ze deden net alsof ze het vreselijk druk hadden en zonder dat iemand argwaan kreeg, liepen ze regelrecht op de poort af. Ze waren juist de achterste wagen gepasseerd, toen een van de soldaten hen in de gaten kreeg en zijn kameraden een waarschuwing toeschreeuwde. De jongens zetten het op een lopen, vlogen de poort door en de weg op die naar de stad leidde. Het begon al een beetje donker te worden, maar het zicht was nog uitstekend en er was geen schijn van een kans voor de beide vluchtelingen om zich te verstoppen. Toen ze een bocht waren omgeslagen, zagen ze vlak voor zich een kruispunt opdoemen. „Elk een kant uit!" hijgde Eddi. „Zet 'm op en zie dat je de boot haalt eer ze je te pakken krijgen!"

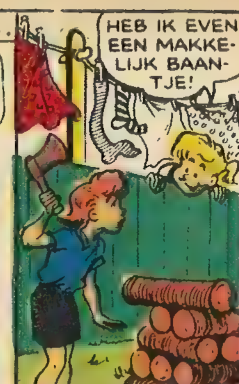
„Afgesproken," schreeuwde Bryn terug. „Doe je best!" En met deze woorden sloeg hij linksaf. Eddi nam de andere weg, die niet veel breder dan een voetpad was, en hij was al spoedig achter het struikgewas verdwenen. Bryn had nog steeds geen gelegenheid om zich te verschuilen en daarom bleef hij maar midden op de weg lopen, in de hoop een behoorlijke voorsprong te krijgen. Dit scheen inderdaad even te gelukken. De jongen was zeer luchtig gekleed en was gedurende zijn hele jeugd gewend geweest aan hardlopen, terwijl de totaal verraste soldaten, onder wie verscheidene mannen op leeftijd, het in hun zware uniformkleding al spoedig benauwd kregen.

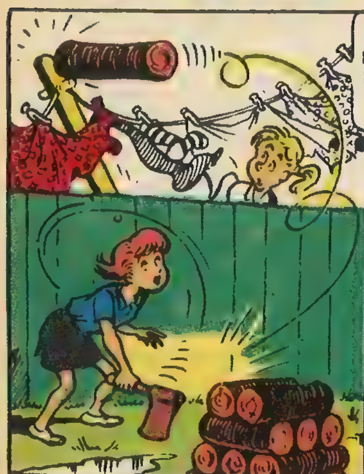
WORDT VERVOLGD

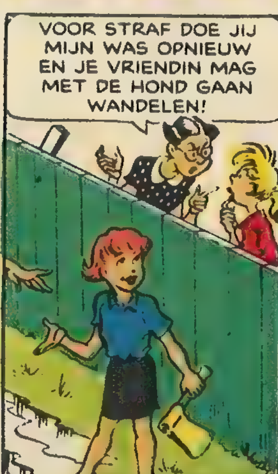

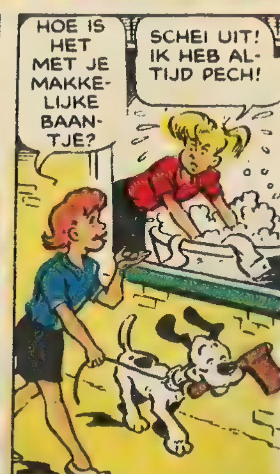

Nee, dit zijn niet Archie en zijn zusje, maar het is een privé-oplossing van het personeelsgebrek van de Weense uitvinder Claus Scholz.

Meneer Scholz is al jaren bezig met het maken van een pop, die alles kan en bovendien kan denken. Zo te zien is hij al een aardig eind op weg in de goede richting, want deze robots verrichten perfect alle voorkomende huishoudelijke bezigheden, zoals stofzuigen, matten kloppen, telefoon aannemen en opendoen. Zij zijn uitgerust met een primitief brein, dat een heel lijstje huishoudelijke werkzaamheden kan onthouden en uitvoeren. Gaat in die tussentijd de telefoon, een onvoorzien geval dus, dan reageren de ,,hersentjes" van de robot op de bel (hij kent het verschil tussen de huisbel en de telefoonbel!) en neemt hij de telefoon aan. Naar gelang van de intonatie van de stem aan de andere kant van de lijn geeft hij het antwoord, dat tevoren op een bandje in zijn hoofd is opgenomen en op het juiste ogenblik afgedraaid wordt. Ook het inschenken van thee en zelfs het hanteren van het fijnste porselein kun je aan hem overlaten, want hij is uitgerust met uiterst gevoelige tastorgaantjes op de toppen van zijn ,,vingers".Meneer Scholz wil de robot zo ver krijgen, dat hij zichzelf ook nog oplaadt met nieuwe batterijen en zelf bedenkt, wat hem te doen staat. Of het lukt weet niemand; dat kan zelfs onze eigen Man van staal niet.

HULP IN DE HUISHOUDING

Eten zal wel moeilijk gaan met zo'n gebit, maar je hoeft ook nooit naar de tandarts!

In een hoog flatgebouw in het hartje van New York hangen op alle verdiepingen aanwijzingen voor het geval er brand in het gebouw mocht uitbreken. Een van de aanwijzingen luidt: Als er brand uitbreekt, blijf dan niet staan om dit te lezen; daar hebt u geen tijd voor!

Harry Houdini was een beroemd goochelaar en boeienkoning. Hij kreeg vooral bekendheid vanwege het feit, dat hij het presteerde te ontsnappen uit kisten en vaten die, met kettingen omwikkeld, in het water werden gegooid. Niemand heeft ooit begrepen, hoe Houdini dat deed. De geheimen van Houdini zullen evenwel niet voor eeuwig geheimen blijven. Op 6 april 1973 zal een New Yorkse notaris een envelop openen, die sinds de dood van Houdini in zijn bezit is. In deze envelop bevinden zich vijftig dicht beschreven velletjes papier, waarop Houdini zijn geheimen prijsgeeft. Voor zijn dood heeft Houdini bepaald, dat de envelop niet eerder dan op de honderdste verjaardag van zijn geboorte mocht worden geopend.

RAAR maar WAAR

De club van vijf

in:

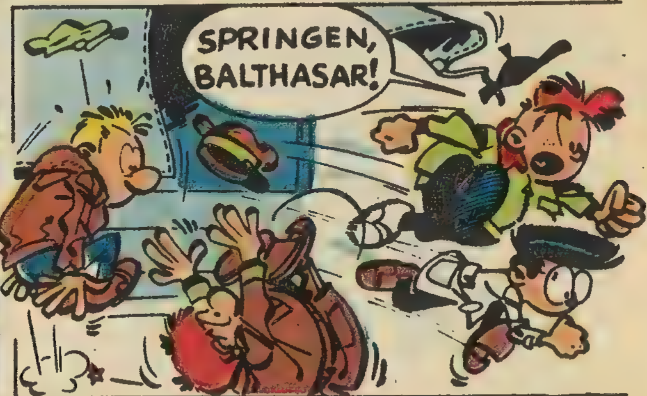

race naar de zon

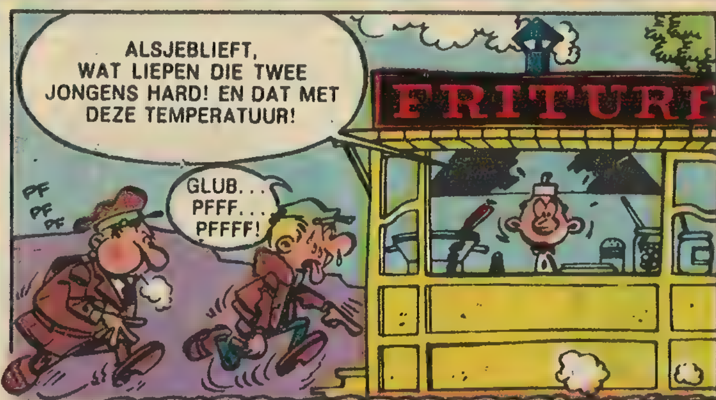
Balthasar en Pioen denken in Zuid-Frankrijk te zijn. In werkelijkheid zijn ze bij de Frans-Belgische grens. . .

DE MAN VAN STAAL

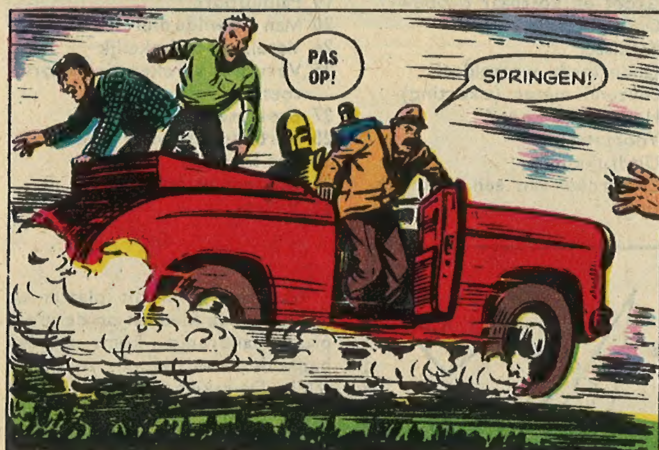

WAT NU? WE ZIJN IN HANDEN VAN DE POLITIE EN ZE ZULLEN ONS NIET LATEN GAAN!
WE MOETEN HIERUIT OM BRANDA EN HET GOUD TE VINDEN!

EENS KIJKEN OF IK NOG CONTACT MET ARCHIE KAN KRIJGEN!
DAT ZAL WEL NIET MEER LUKKEN.

INTUSSEN BUITEN DE STAD...
LELIJKE WEG-PIRAAT!

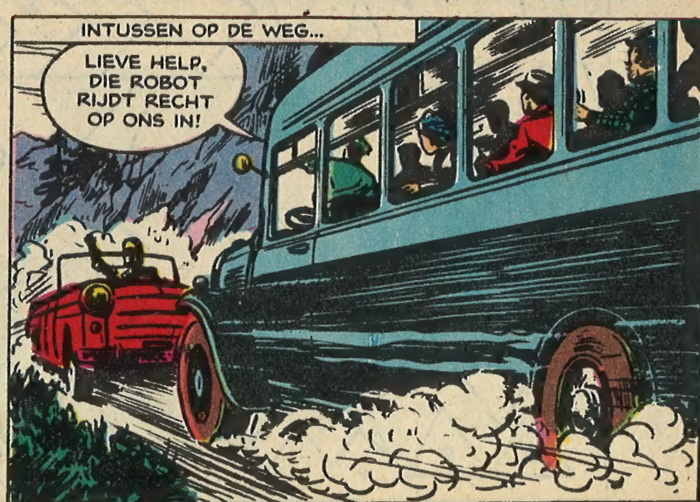

EEN BUS! STOP OF WE SLAAN TE PLETTER!
WAT KUNNEN WE DOEN?

IK GA NIET OPZIJ VOOR DIE LUI!

PAS OP!
SPRINGEN!

ARCHIE STREKT ZIJN HAND UIT...
GEEF HIER!
BLIJF AF!

DE ROBOT HEEFT DE WEERMACHINE GESTOLEN!
HELP!

INTUSSEN OP DE WEG...
LIEVE HELP, DIE ROBOT RIJDT RECHT OP ONS IN!

WIE puzzelt er mee... ?

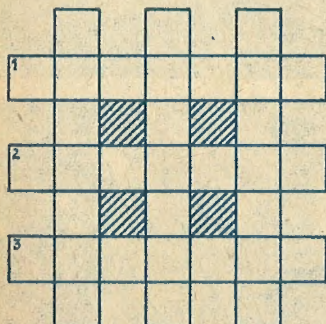
Oplossingen puzzels uit vorig nummer

Kruiswoordpuzzel

```
ABCOUDE NEL
U A I L A O
TWO TUI NDER
O E S E
PADEN AFRIT
E R E R
DRUIF RONDE
M. I O F
DAMHERT LAB
O E T A O A
TOR SENEGAL
```

Wie hoort erbij?

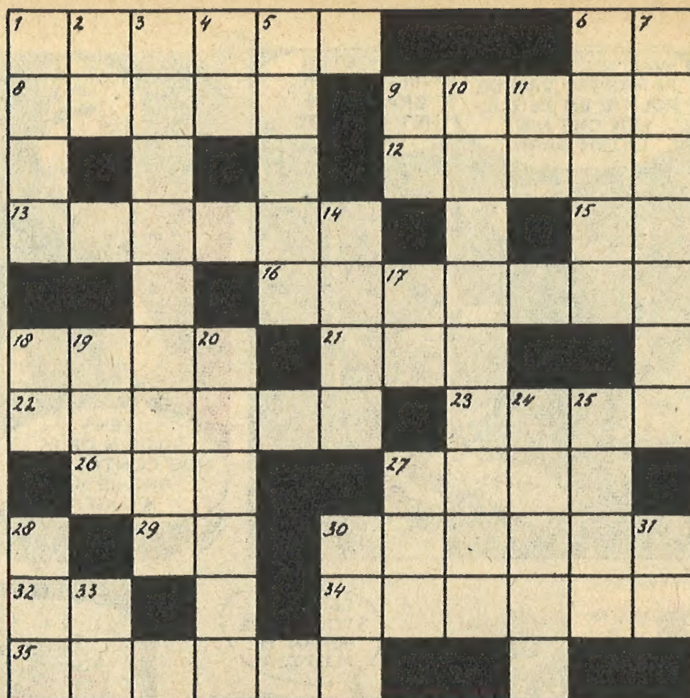
Nummer 4, die evenals de mannen op de bovenste rij een jasje en een broek van verschillende stof draagt.

VLECHTMATJE

Als je de drie gevraagde woorden op de horizontale rijen goed hebt ingevuld, kun je dezelfde woorden ook op de verticale rijen maken.

1. Edelsteen
2. Werkplaats van een smid
3. Ongewenste plantengroei

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1 Het kopen en verkopen
6 Rivier in Noord-Italië
8 Waarschuwingsteken bij gevaar
9 Zetel voor een vorst
12 Uitspansel
13 Pakjesdrager (onder andere aan een station)
15 Moeder
16 Wedstrijdterrein voor paardenrennen
18 Deel
21 Zestig minuten
22 Groot en kostbaar gebouw
23 Geurig zaadje
26 Kleefstof
27 Onderaards worteldeel
29 Duizend meter (afkorting)
30 Helper in de nood
32 Voorzetsel
34 Uitdrukking
35 Onderdeel van een hijsinrichting

Verticaal:

1 Tuingereedschap
2 Reeds
3 Vanzelfsprekend
4 Doctor (afkorting)
5 Keukengerei met hengsel
6 Bruingele panter
7 Kort geleden
9 Technische Hogeschool (afk.)
10 Beroemde schilder
11 Voorzetsel
14 Bijzonder lange man
17 Op dit ogenblik
18 Per persoon (afkorting)
19 Palingsoort
20 Man die wilde dieren tam maakt
24 Vereist; noodzakelijk
25 Verward spreken in koortstoestand
27 Brok steen
28 Verblijfplaats voor dieren
30 Erg los; mul
31 Rijksgrond (afkorting)
33 Vader

PUZZELSOMMEN

(1 — n) + (2 — t) + (3 — 1) + (4 — d) = het verzamelen van postzegels.

(5 — f) + (6 — g) + (7 — m) + (8 — k) = iemand die het middelpunt van een feest is.

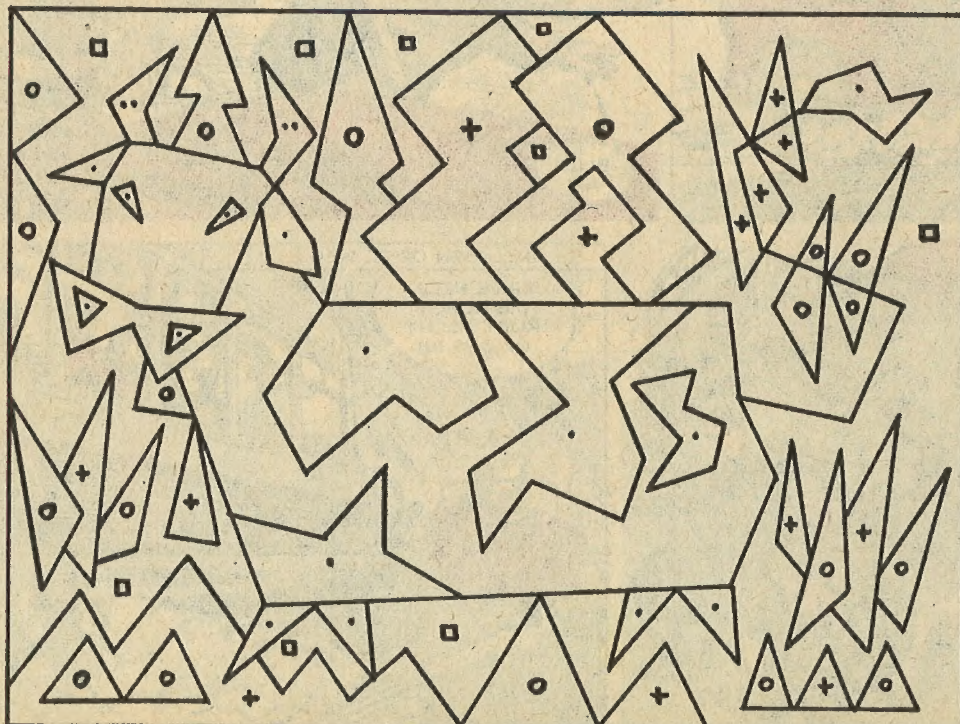
Dit „cijferwerkje" zal je niet al te veel moeite kosten, als je maar weet hoe je het moet aanpakken. Nu, je doet maar precies wat er staat en dan kom je er vanzelf. De cijfers verwijzen naar de omschrijvingen. Van de bedoelde woorden trek je de aangegeven letter af. In beide gevallen krijg je dan als uitkomst vier lettergrepen, die tezamen een woord vormen.

1. Inwoner van Finland
2. Plankje
3. Ogenblikje
4. Gezongen vers
5. Afkorting van juffrouw
6. Jong varken
7. Jong schaap
8. Javaanse dolk

VISITEKAARTJE

S. E. KRAAN
ELTEN

Welk beroep heeft deze meneer?

Wanneer je in dit plaatje de verschillende kleuren op de juiste plaats aanbrengt, komt er een bepaalde voorstelling te voorschijn. De vakjes zijn gemerkt met een tekentje en de tekentjes corresponderen met onderstaande kleuren:

+ = lichtgroen
o = donkergroen
· = zwart
□ = lichtblauw
.. = oker

INKLEURPUZZEL

Alona Wildebras

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. Losse nummers: 40 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.